

De Marshalls

Deel 2

Oude gewoontes roesten niet.

Colofon

- © Copyright © 2024 Falinn
- Auteur; Attie Dotinga
- Jaar van uitgave; 2024
- Druk; bookmundo/mijnbestseller
- ISBN 9789403751399

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever/auteur.

Hoofdstuk 1

Ebba

Het applaus spoelde als een golf over het podium. Het waaierde uit en gaf zoveel energie dat ik nog wel uren door had kunnen gaan.

Maar we hadden al een toegift gedaan en twee was de max. Ik boog diep en Jason en Morris deden hetzelfde. Roos en Lewis liepen naar voren om samen het applaus te ontvangen en toen renden we van het podium.

Rider stond klaar met handdoeken en flesjes water.

‘Geweldig lieverd, je hebt echt je best weer gegeven, ’Bromde zijn stem in mijn oor, terwijl hij mijn bezwete nek zoende.

‘Lieverd ik zweet.’ Ik maakte lachend een afwerend gebaar en liep door naar de kleedkamer.

Daar trok ik meteen mijn kleding uit en stapte onder de verfrissende douche.

Ik deelde geen kleedkamer met de anderen.

Na het optreden had ik gewoon even rust nodig en een douche. Dus waar we ook optraden, Rider probeerde dat altijd te regelen.

Ik hoorde iemand binnenkomen en wist uit ervaring dat het Rider was, die mijn uitgetrokken kleding bij elkaar zocht en mijn eigen kloffie klaarhing.

Hij wist precies wat ik nodig had.

‘Het ging weer geweldig, lieverd. Ik ben zo blij dat ook het nieuwste lied zo succesvol was,’ riep ik vanonder de douche vandaan.

‘Dat is toch met al je muziek zo,’ bromde zijn stem dichtbij.

Hij stond opeens tegen de deuropening geleund, zag ik door de douchecabine heen.

Zijn armen waren over elkaar geslagen en hij had een handdoek in zijn hand. Opeens zag ik zijn vermoeide houding. Of was hij terneergeslagen?

Maar toen ik uit de douche stapte, glimlachte hij als vanouds.

Hij gaf me de handdoek en ik droogde me af, terwijl ik zijn ogen over me heen voelde gaan.

‘Wat?’ vroeg ik uitdagend.

Hij grijnsde en kwam dichterbij. Hij stond achter me.

Zijn handen gleden strelend over me heen.

In de spiegels zag ik hoe hij mijn borsten kneedde en zijn duimen mijn tepels bewerkte.

Hij zoende me in mijn nek en knabbelde aan mijn oor.

‘Je laat nog altijd mijn bloed sneller stromen,’ mompelde hij.

Mijn hand gleed naar achteren, waarbij ik duidelijk kon voelen waar al dat bloed naartoe ging. Hij was hard.

Ik wilde me omdraaien, maar hij hield me tegen.

Zijn blik ontmoette de mijne in de spiegel.

Achter me ontknoopte hij zijn jeans, wat een geil gezicht was.

Zijn harde pik tikte tegen mijn billen. Hij streelde mijn vagina ermee toen ik me vooroverboog.

Opeens stootte hij bij me naar binnen. Het was even bijna pijnlijk, omdat ik nog zo droog was.

Maar de geile blik in zijn ogen en het genot op zijn gezicht dat ik in de spiegel zag, maakten me al snel geil en nat.

Zijn hand vond mijn clitoris, die hij met de juiste druk en snelheid behandelde, waardoor er een bliksemschicht via mijn baarmoeder in de richting van mijn tepels schoot.

Mijn hand ging er als vanzelf naartoe en ik zag in de spiegel hoe mijn tepels hard werden.

Riders grote handen lagen op mijn heupen, terwijl hij genadeloos in me stootte. Ik beantwoordde zijn heftigheid door mijn billen in de richting van zijn buik te duwen. Zijn zachte gekreun maakte me gek. Ik sloot mijn ogen om van de intensiteit te genieten. Maar toen stopte hij, draaide me om en zette hij me met mijn billen op de wastafelkast. Meteen bracht hij zijn harde pik weer naar binnen, die glinsterde van het liefdesvocht.

Zijn mond belandde op de mijne. Hij zoog aan mijn onderlip, waar zoveel zenuwen zaten die allemaal een geheime verbinding hadden met mijn vagina.

Zijn hand greep weer mijn borst, waar hij mijn tepel zachtjes streelde met zijn duim.

Hij gromde, een teken dat hij bijna kwam.

Maar ik wist dat hij zou wachten totdat ik zover was.

Dat deed hij altijd.

Ik trok mijn benen verder op, zodat ik hem diep in me kon voelen.

Toen verdween ik langzaam van de wereld en ging ik naar het land van genot, totdat ik werd opgelost in een explosie die door mijn hele lichaam trok. Heftiger ervoer ik dat, doordat hij ook kwam.

Hijgend bevroren we even in de tijd totdat we weer ontdooiden en hij zich terugtrok.

Hij hielp me van de wastafel af en ik sloeg mijn armen om hem heen.

‘Ik hou van je Rider,’ zei ik.

Hij glimlachte. ‘Ik van jou, lieverd.’

Hij waste zijn pik voordat hij deze weer opborg en grijnsde.

‘Je hebt nog tien minuten voordat je naar de fans en pers moet.’

Het spoorde me aan om me snel te wassen en aan te kleden. Een beetje make-up en ik was klaar.

Rider verdween even en kwam toen terug met een eiwitdrankje, zodat ik op krachten bleef. 'Dit heb ik echt nodig,' verzuchtte ik en hij lachte schuldig.

Ik was naar de kleedkamer van de jongens gegaan en Roos was er ook al.

Ze had haar valse wimpers nog op en droeg een leren legging en hoge, zwarte laarzen met hoge hakken. Haar wit geblondeerde haar droeg ze in een lange vlecht. De leren bustier die ze erbij droeg, voegde toe aan het beeld van een rockchick.

Ook ik droeg een leren zwarte broek met laarzen, maar ik had een kanten blouse aan die ik had vastgeknoopt onder mijn beha. Het toonde een deel van mijn buik en mijn navelpiercing.

Mijn rode haren waren aan de zijkant gevlochten en kwamen samen in een hoge paardenstaart die hoog op mijn hoofd begon.

De jongens hadden meer hun binnenkant opgefrist met een biertje en ander drinken dan dat ze iets met water aan de buitenkant hadden gedaan. Deodorant moest de ergste zweetlucht verdoezelen, wat natuurlijk mislukte.

Jason en Morris keken me met een grijns aan, alsof ze wisten dat Rider en ik net geneukt hadden.

Ze wisten dat ik niet wilde dat ze meisjes uit het publiek meenamen naar de kleedkamers en daar hield iedereen zich dan ook netjes aan.

Wat er daarna op een eventuele afterparty gebeurde, daar hield ik me verre van.

Rider stond met een lijst in de hand en noemde de verschillende bladen en tv-stations op die ons stonden op te wachten in de lobby van het poptheater, zodat we een beetje wisten wat ons te wachten stond.

Als manager en producer van onze band Rebellie deed hij zijn taken goed. Hij had altijd alles onder controle. Ik wist dat hij regelmatig ruggenspraak hield met zijn beste vriend Valdemar, die de baas was van de P.I. muziekstudio's.

En ook Morris hielp hem regelmatig met het organiseren of uitzoeken. Logisch, omdat hij dat ook had gedaan voor de Marshalls, toen Rider en zijn broer daar nog mee optraden.

Toen iedereen klaar was, ging Rider voorop.

Microfoons werden meteen onder onze neuzen geduwd, alsof men bang was dat we zo weer verdwenen waren.

Eenieder van ons kreeg een legio aan vragen te verwerken.

Natuurlijk werden er vele foto's genomen, totdat Rider vond dat het tijd was dat de fans en de professionals plaats moesten maken.

Ik kon er altijd op rekenen dat hij ervoor zorgde dat de fans de meeste aandacht kregen. Er was zoveel gebeurd in het afgelopen jaar. Onze ster was in één keer gestegen en Rider had ervoor gezorgd dat de boekingen meteen in kaart werden gebracht. Hij had er meteen op geanticipeerd.

En dat had mede geholpen ons bekend te maken bij een heel groot publiek.

Ik nam vele selfies met de fans. Sommige mannelijke fans werden een beetje handtastelijk en kusten me op mijn wang. Maar Rider was altijd in de buurt om ervoor te zorgen dat ik veilig bleef.

Ik had nooit kunnen denken dat ik bijna op een podium zou leven. Het grootste gedeelte van mijn leven bestond toen ook uit muziek.

Want natuurlijk moesten er ook nieuwe songs geschreven worden.

De laatste tijd deed ik dat ook regelmatig met Jason, de oudere broer van Rider.

Zo leerde ik hem ook beter kennen.

Net als Morris, die vaak ook hele diepgaande gesprekken voerde en heel wat afwist van de menselijke geest. Hij zei altijd dat hij zoveel over mensen had geleerd om te begrijpen hoe ze in elkaar staken.

Maar ik was ervan overtuigd dat het te maken had met dat hij had willen begrijpen hoe zijn ouders in elkaar staken. De moeder die hen verlaten had en de vader die hen had uitgebuit.

Het was een wonder dat ze in de muziekwereld wilden blijven, maar ja, ze wisten ook niet beter.

Ik trok mijn gezicht nog een aantal keren in een vriendelijke plooi met een bijbehorende glimlach, en toen trok Rider me weg van de fans en gebaarde de anderen dat de sessie was afgelopen.

Onder luid protest van de fans werden we afgevoerd via een lange gang naar de achterkant van het theater, waar de parkeerplaats was omheind met een hek en de ingang bewaakt.

Daar stond de grote tourbus die Rider gekocht had.

We hadden er een chauffeur bij, dus toen hij het gevaarte in beweging zette, maakte Rider koffie, wat daarin ook kon, zodat we nog even konden napraten.

Weer zag ik die trieste blik voor een ogenblik op het gezicht van de man waarvan ik zoveel hield.

Ik maakte me zorgen.

Maar toen hij met de koffie kwam aanlopen, was het weer verdwenen.

'Ik vond het een geweldige zet dat jij een country nummer hebt geschreven met een tikje rock,' zei Jason en keek me glimlachend aan.

Hij rekte zich even uit, waarbij zijn lange benen die van mij raakten.

‘Sorry,’ zei hij toen hij zag wat hij deed.

‘We komen uit een familie met lange benen.’

‘Ja dat ook,’ hoorde ik Rider mompelen.

Morris hoorde het ook, dat zag ik aan zijn blik.

Roos en Lewis hoorden niets; die zaten zoals gewoonlijk weer aan elkaar geplakt. Roos had haar benen over die van Lewis gelegd.

Toen Rider naar achteren liep, volgde Morris hem en hoorde ik hen zachtjes praten.

Ik hoorde de woorden niet, maar begreep alleen aan de toon van de stemmen dat het erg serieus was.

Jason raakte me opnieuw aan en dat leidde me af van mijn observatie.

‘Jason,’ zei ik geërgerd.

‘Sorry,’ zijn blauwe ogen keken me onderzoekend aan.

Het was een mooie jongen. Hij had ook blauwe ogen, net als Rider, maar ze waren niet zo fel van kleur. Morris leek helemaal niet op hen; hij had bijna zwart haar en donkere ogen.

‘Gaan we nog naar het feestje op het festivalterrein?’ vroeg Jason in het algemeen, maar niemand reageerde.

‘Misschien,’ zei ik.

‘Een beetje feesten kan toch geen kwaad?’

Ik wist dat hij verslavingsgevoelig was en vroeg me af wat het was dat hij daar dan per se wilde gaan doen.

‘Met die stelletjes hier mis ik natuurlijk veel van al het vrouwelijke schoon dat er te vinden is bij het podium.’

‘Je speelt niet langer bij de Marshalls, Jason,’ zei ik streng. En dat leverde me drie paar starende ogen op.

Morris en Rider reageerden er ook op.

‘Nee Jason, hier behandelen wij de vrouwen met respect,’ zei Morris en ging weer zitten.

Jason zuchtte.

‘Dat weet ik wel en ik ben ook niet respectloos, maar ik wil gewoon nu en dan naar een feestje, man. Een beetje dansen, flirten en eh, wat drinken of zo.’

Ik begreep dat hij het woord neuken ontweek.

Waarschijnlijk bang dat hij mij weer over zich heen kreeg.

Ik stond op en liep naar achteren.

Daar zat Rider met zijn ogen dicht op de bank, zijn hoofd achterover geleund.

‘Is alles goed met je?’ vroeg ik zacht.

Hij opende zijn blauwe kijkers en keek me aan.

Een glimlach lichtte zijn gezicht op, maar ik wist dat het niet was wat hij voelde.

Ik zoende hem, maar de blik in zijn ogen bleef triest.

Ik nestelde me tegen hem aan en hij sloeg zijn arm om me heen.

‘Vertel me wat er is lieverd,’ zei ik.

Ik hoorde hem zuchten en toen ik naar hem opkeek, had hij weer zijn ogen dicht.

‘Er spookt weer veel in mijn kop rond,’ zei hij zacht.

‘Zoals wat?’

‘Van alles. Hoe ik ben opgegroeid, mijn moeder.’

‘Je moeder?’

Dat verraste me.

Maar hij glimlachte. ‘Zullen we morgen naar de opslag gaan waar de spullen van jouw moeder staan?’

‘Wat?’

‘We zijn in de buurt en hebben een aantal dagen vrij. Je wilde het vorig jaar al doen. Misschien is het een mooi moment, omdat de schuren leeg moeten daar. Het gaat platgegooid worden.’ Hij streek mijn haar opzij.

‘Maar als jij het liever allemaal wilt verhuizen lieverd dan kan dat natuurlijk ook.’

‘Het is een goed plan Rider, als je tenminste met me meegaat?’

Hij drukte een kus op mijn hoofd.

‘Natuurlijk lieverd.’

Ik nestelde me tegen hem aan, moe geworden van het optreden. De adrenaline die dat had gegeven ebde weg. Ik legde mijn hoofd op zijn schoot. Mijn veilige plek om te rusten.

Ik schrok wakker toen de tourbus stopte met rijden. We waren aangekomen bij een hotel. Ik ging zitten en moest even bijkomen, terwijl de chauffeur handig het gevaarte de parkeerplaats manoeuvreerde.

‘Waar is Jason?’ vroeg ik aan Rider

Roos en Lewis zag ik uitstappen en ook het donkere hoofd van Morris zag ik buiten.

‘Hij is in het centrum uitgestapt,’ zei Rider en stond op.

‘Kom lieverd, we gaan inchecken. Ik ben moe.’

Ik volgde hem. Het was altijd verbazingwekkend dat mensen zo vreemd reageerden op iemand die bekend was.

Zelfs bij de balie van een hotel werd er een beetje gegiecheld en om mijn handtekening gevraagd.

Alsof de roem die aan mij kleefde afwreef op anderen.

Rider bleef in mijn buurt staan wachten met de sleutel in zijn hand en zuchtte opgelucht toen ik hem al snel volgde de lift in.

Zijn arm lag om me heen.

In de reflectie van de spiegel in de lift zag ik weer die vreemde trek op zijn gezicht.

Ik besloot hem er de volgende nog eens over aan te spreken.

De kamer was groot en luxe. Naarmate we populairder waren geworden, waren de hotelkamers ook groter geworden waar we verbleven.

Er stond een ijsemmer met biertjes op de tafel in plaats van de gebruikelijke champagne.

Rider keek er even naar.

‘Ik ga douchen,’ mompelde hij en liep door naar de badkamer.

Ik trok mijn kleding uit en kroop in mijn slipje onder het dekbed. Ik zette de tv aan, gewoon om mijn hoofd met iets anders te laten bezig zijn.

Na zo’n optreden was het vaak nog erg druk in mijn hoofd. Rider kwam al snel uit de badkamer en deed al lopend naar het bed de lichten uit.

Hij kroop naast me en sloeg zijn arm om me heen.

We staarden samen even naar de avonturenfilm die er op het grote scherm voorbij schoot in flitsende beelden.

‘Nog drie optredens en dan is het voorlopig afgelopen met de optredens,’ bromde zijn borst.

‘Ja.’ Ik keek naar hem op, omdat het bijna als een opluchting klonk.

‘Het is tijd dat we ergens een huis kopen Ebba.’

Mijn ogen gleden onderzoekend over zijn gezicht. Hij zag er serieus uit en ik herinnerde me zijn achtergrond.

‘Het leven lijkt zo veel op wat jij gewend was als kind nietwaar?’ stelde ik vast.

‘Ja.’

Ik hoorde de pijn in zijn stem en ik wist dat die herinneringen hem dus weer regelmatig lastigvielen.

‘We gaan samen een huis zoeken,’ stelde ik vast. Waar zie jij ons wonen, lieverd?’

‘Dat wil jij ook?’

‘Natuurlijk,’ ik knikte. ‘Ik heb ook een huis nodig dat we thuis noemen. We zijn dit jaar als een razende door het land getrokken om overal te kunnen spelen en hebben inmiddels veel fans. Dus hebben we rust verdiend. We moeten toch ook ons leven opbouwen?’

Hij glimlachte en ik zag zijn ogen even blij oplichten. Zou dat het zijn, dat hem dat zo dwars zat?

Dat het leven dat hij met mij leidde, bijna hetzelfde tempo had als waar hij mee opgegroeid was?

Het antwoord werd zo goed als bevestigd toen hij zijn telefoon pakte en mij een aantal foto's toonde van huizen.

'Deze staan in de buurt van Valdemar. Hij heeft ze mij doorgestuurd. Ik weet niet of jij daar wilt wonen, omdat je daar ook een aantal zeer donkere herinneringen hebt liggen. Maar Val voelt voor mij als familie aan. En ik ben altijd dicht in de buurt van familie geweest.'

'En Morris en Jason?' vroeg ik, terwijl ik nadacht over wat hij had verteld.

'Daar heb ik niet over gesproken. Het zou leuk zijn als ze ook in de buurt woonden, maar het is aan hen.'

Hij keek me aan.

Ik voelde zijn verwachtingen en ik gaf hem gelijk.

'Maak maar een afspraak voor bezichtiging Rider,' zei ik daarom.

Er waren demonen daar in dat stadje, maar ik durfde ze wel aan te kijken. Bovendien woonde Mimi daar ook, en met haar psychologische hulp en als mijn vriendin had ik altijd iemand die ik om hulp kon vragen bij het verjagen ervan.

'Dat zal ik doen,' zei hij en keek me glimlachend aan.

'Was dat de reden waarom ik je nu en dan zo bezwaard zag kijken?' vroeg ik zacht.

'Bezwaard?'

Ik knikte en richtte me op om hem recht aan te kijken.

'Ja, ik zag nu en dan een peinzende blik. Alsof er iets op je schouders drukte.'

Hij zoende mijn mond.

'Ik wilde je er nog niet mee lastig vallen.'

'Lieverd, doe dat alsjeblieft wel. Dat de band bekend aan het worden is, dat is minder belangrijk dan wat jij nodig hebt,' zei ik vol vuur.

‘Je bent een lieverd.’ Hij streek mijn haar uit mijn gezicht en legde zijn handen om mijn gezicht.

Zachtjes zoende hij mijn lippen en trok me toen tegen zijn borst.

Het dekbed trok hij over me heen toen ik zo op hem lag.

‘Het speelde al een tijdje, Ebba Ik kreeg het gevoel dat ik in een vernieuwde versie zat van een vorige aflevering van de Marshalls. Maar ik kon het je niet zeggen. Jij en mijn broers vinden het zo heerlijk op het podium. Maar ik ging ervan dromen dat ik weer terug was.’

Zijn borst bromde het verhaal.

‘Je bent erg getraumatiseerd Rider, en je broers ook. Jullie hebben er ieder op je eigen manier last van. Maar het is belangrijk dat we het daar over hebben, ongeacht het tijdstip.’ Ik drukte een kus op zijn borst, waarvan het borsthaar nog iets vochtig aanvoelde van de snelle douche.

‘Je hebt mij er toch ook aan herinnerd dat ik de confrontatie met mijn moeders spullen en daarom het verleden moet aangaan? Dat is belangrijk, lieverd.’

‘Je hebt gelijk. Het is belangrijk. Een oude gewoonte om alles te verstoppen, denk ik.’

‘Ja lieverd.’

‘Stop Ebba.’

‘Wat?’ verrast keek ik hem aan.

Hij lachte en greep mijn hand.

Tijdens het praten gleed ik met mijn hand over zijn borst heen en weer. Ik had zijn tepel daarbij niet ontzien.

Ik zette plagend mijn mond erop. Ik wist dat hij dat een lekkere sensatie vond. Zachtjes bromde zijn borst en voelde ik zijn pik onder me bewegen.

Hij vouwde zijn handen onder zijn hoofd, en lag in totale ontspanning te genieten.

Dat vond ik een erg geil gezicht.

Aan zijn gebrom en zijn ademhaling merkte ik iets van de sensaties die ik tewegebracht.

Ik schoof naar beneden, en zoende zijn buik, zijn navel, terwijl mijn hand zijn pik greep en uit zijn boxer haalde. Ik zette mijn mond erop en de grom uit zijn keel gaf aan dat hij er intens van genoot. Ik pijpte langzaam en vol aandacht, terwijl ik zijn gezicht in de gaten hield.

Toen hij zijn heupen niet meer stil kon houden, wist ik dat hij op een orgasme afstevende. Ik stopte met wat ik aan het doen was en gleeed met mijn lichaam over zijn lichaam terug in de richting van zijn mond.

Langzaam. Genietend van het gevoel van mijn borsten over zijn warme huid die door de seksuele energie een paar graden warmer aanvoelde.

Zijn blauwe ogen keken toe. Ik zag het verlangen erin en wist dat hij zich inhield.

Zodra mijn mond de zijne raakte, zoende hij me passievol. Ik voelde hoe geil hij was. Zijn tong verdween hongerig in mijn mond, terwijl zijn hand mijn borst greep. Meteen zette hij zijn duim op mijn tepel en kneedde deze.

Er schoten vlammen vanaf mijn tepel naar mijn onderbuik.

‘Zachtjes,’ zei ik. ‘Langzaam.’

Verrast keek hij me aan, omdat we meestal stevige seks hadden.

Ik wilde intens genieten van alles wat ik voelde als ik met hem vrijde en het zo lang mogelijk rekken.

Hij grijsde.

‘Ja mevrouw,’ zei hij, en hij richtte zich op.

Hij draaide me om, zodat ik op mijn buik lag.

Hij ging over me heen zitten ter hoogte van mijn billen.

Zijn grote handen streelden mijn rug en masseerden de spieren. Hij kneedde mijn schouder­spieren, streelde mijn rug, gleeed langs de zijkant ervan en raakte mijn borsten.

Hij eindigde bij mijn billen en wreef met zijn duimen over mijn ruggengraat. Zachtjes, met een zekere druk, maar o zo heerlijk.

Ik hoorde mezelf kreunen, bijna spinnen.

De rillingen trokken door mijn lijf.

Zijn grote handen gleden af naar mijn billen, die hij zacht masseerde. Ik voelde zijn penis tegen mijn billen tikken.

Het maakte me nog geiler dan zijn massage deed.

Zijn vinger streelde tussen mijn benen door mijn vagina en ik duwde mijn billen in zijn richting.

Hij verschoof een beetje naar mijn bovenbenen.

Ik voelde hoe hij zijn lid in de juiste richting manoeuvreerde en toen schoof hij bij me binnen.

Een lange kreun verliet mijn lippen.

Even bewoog hij niet.

‘Ontspan,’ bromde hij en bewoog zachtjes in en uit, waarbij hij stevig in me stootte en dan langzaam weer bijna verdween.

Dat voelde zo heerlijk.

Ik moest me inhouden om niet meteen als een gek te gaan bewegen met mijn heupen. Mimi had gezegd dat het zo langzaam neuken het intensiever maakte en je meer bewust bleef van je gevoel.

Dat was een oefening die ik graag wilde uitproberen.

Neuken was toch voor mij een verstopplek geweest om mijn emoties niet te voelen door me te verliezen in de vrijpartij.

Voorzichtig bewoog ik mee in het kalme tempo.

Rider bromde dat hij me van binnen masseerde. En eigenlijk was dat ook zo.

‘Kruis je benen,’ beval hij, omdat ik zo nog meer opgevuld werd.

Ik deed wat hij zei. Toen kon ik mezelf niet langer inhouden en stootte ik mijn billen omhoog als hij bij me binnenkwam om hem te ontmoeten.

Opeens trok hij zich terug. Hij duwde me op mijn rug en deed mijn benen omhoog tegen zijn schouders aan.

Hijzelf zat op zijn knieën. Terwijl hij mij neukte, bewoog zijn duim mijn clitoris. Met de juiste druk en een flink tempo stuwde hij het bloed naar mijn vagina.

Hij keek me aan en ik voelde die speciale verbinding die we hadden.

Ik trok mijn benen op, zover als ik kon, door ze in de knieholtes te steunen.

Hij boog zich voorover en zoende me. Hongerig, vol lust.

En toen kon ik me ook niet meer inhouden.

‘Sneller Rider,’ beval ik.

Een grijns trok over zijn gezicht terwijl hij deed wat ik had bevolen.

Ik kwam meteen klaar, maar het was alsof het ene orgasme in het andere overging. Ik trilde nog na, terwijl ik voelde hoe opnieuw een orgasme me overviel.

En toen Rider tot zijn hoogtepunt kwam, trok opnieuw iets in mijn onderbuik samen, al was het minder heftig en intens.

‘Jezus, Ebba.’

Rider liet zich naast me vallen en keek me hijgend aan.

‘Dat was zo lekker,’ zei ik zacht. Ik nestelde me tegen hem aan.

Hij sloeg zijn arm om me heen.

‘Dat was heftig. Ik heb nog nooit op die manier geneukt,’ zei hij

Ik knikte, terwijl ik voelde hoe de vermoedigheid me overviel.

Ik sloot mijn ogen en voelde hoe ik al wegdreef.

Hoofdstuk 2

Rider.

Ik keek op haar neer. Ze was meteen in slaap gevallen. Natuurlijk was ze doodmoe.

Ze was geweldig op het podium. Hoewel ze een groot bereik had met haar stem en een speciale manier om haar stem als een vloeiend instrument te gebruiken, had ze nog steeds niet in de gaten hoe goed ze was.

Misschien deed de band haar geen recht, of de liedjes niet. Ik wist het niet precies. Misschien hield ze zich onbewust in.

De band had inmiddels een grote schare fans, maar volgens mij hadden die ook geen idee van haar kunnen. Voorzichtig schoof ik mijn arm onder haar vandaan en ging op de bedrand zitten.

Er was onrust in mij.

Die had te maken met het nergens thuis zijn. Dat had ik inmiddels wel duidelijk. Dat leven wat ik leidde in het kielzog van Rebelle leek op wat ik mijn hele leven had gedaan.

Ik had het gevoel dat ik ertegen moest vechten om ook te worden wie ik toen was. Het was vermoeiend en kostte te veel van mijn energie. De neiging om naar de fans toe te gaan was dan niet zo aanwezig, maar het drankmisbruik dat erbij had gehoord, wel.

Ik trok mijn boxer aan en liep naar het koelkastje op de kamer.

Ik greep er een biertje uit en ging daarmee op de bank zitten. Het licht liet ik bewust uit. Ik wilde Ebba niet wekken.

Ik had Mimi gebeld. In een opwelling.

Ik wist dat ze inmiddels een goede vriendin van Ebba was geworden. Maar ze was ook psychologe.

Gelukkig had niemand van ons nog last van die ene keer dat ik een one-night-stand met haar gehad had.

Het was trouwens in mijn hoofd met een heel ander persoon geweest.

Dat kwam omdat ik haar inmiddels beter kende en er een ander plaatje bij hoorde dan dat ik toen had gehad.

Toen dacht ik dat ze een vrouw was die niet wist wat ze moest met haar seksleven, iemand die een vrij saai leven leidde. Wel kundig was op haar vakgebied, ouder dan ik, maar ze had nooit wat ernstigs in haar leven meegemaakt.

Dat bleek dus zeer onjuist en dat maakte dat ik begreep dat ik verder moest kijken dan de oppervlakte en mijn eigen inzichten.

Ik nam een ferme slok van het koude bier. Het smaakte heerlijk.

Ik had mijn onrust aan Mimi voorgelegd.

Ze had me geadviseerd op mijn gevoel af te gaan en een huis te zoeken om tot rust te komen en om als basis te kunnen dienen voor de drukte in ons leven. Vandaaruit moest ik dan ook kijken naar wat ik in het leven wilde. Ik kon toch niet voor eeuwig met Ebba haar leven meelopen. Ze had opgemerkt dat het leven dat ik leidde voor mij toch wel heel erg moest lijken op het leven waar ik aan ontsnapt was.

Dat was blijven hangen in mijn hoofd.

Het klopte. Ik had dat niet zo gezien, omdat mijn focus op Ebba lag. Maar het was natuurlijk zo.

Behalve het zuipen en het neuken van fans, was de constructie precies zo.

Dat maakte me onrustig.

Pas de laatste tijd dacht ik na over wat ik wilde in het leven.

Niet dat leven weer terug dat ik had verlaten in ieder geval. Maar wat dan wel?

Ik begreep dat ik vanzelf weer terugkeerde naar wat bekend was, omdat ik niet wist wat voor andere opties er waren.

Mijn plan was geweest om de wereld te ontdekken, eigenlijk het leven op zich dat zich dan niet langer op en achter het podium afspeelde.

Vervolgens zat ik weer vast in hetzelfde stramien dat ik had achtergelaten.

Het was verdomme ook zo verwarrend.

Het leven van Ebba op het podium vroeg van mij als manager om in de buurt te zijn. Maar als ik eerlijk was, dan was het werken in de studio's iets waar ik eigenlijk meer tijd aan wilde besteden.

Ik wilde dichter op de muziek zitten, er meer mee bezig zijn. Misschien ooit voor mezelf, maar zeker voor ander aanstormend talent.

Ik keek naar mijn handen die al heel lang geen snaren meer hadden bespeeld.

Ergens was ik bang dat als ik de gitaar weer als verlengstuk van mezelf gebruikte, ik weer verdwijnen zou in de wereld die ik had achtergelaten.

Maar in principe zat ik daar al niet ver vanaf.

Ik zette mijn biertje weg en trok mijn spijkerbroek aan.

Een shirt, schoenen en ik was op weg naar de tourbus die netjes achterin op de parkeerplaats stond van het hotel.

Ik opende de deur en klom erin.

De kast waar spullen van mij in zaten, bevatte ook mijn oude vertrouwde westerngitaar.

Ik sleepte dat ding steeds mee, zonder het ooit te gebruiken of te begrijpen waarom ik deze mee wilde nemen.

Eigenlijk had ik de reden diep begraven, omdat het problemen zou geven, begreep ik ineens. Ik hield van muziek maken, maar durfde niet uit angst dat het me terug zou brengen naar toen.

Maar wat voor kerel zou ik zijn als ik mijn problemen niet aankeek? Mijn vader?

Ik ging zitten en liet mijn vingers over de snaren gaan. Het voelde wat stijf en onwennig. Toch bleken mijn vingers een eigen geheugen te bezitten als het ging om de vingerzettingen.

Binnen een aantal minuten ging het spelen weer als vanzelf.

Het stemmen van de snaren en het spelen van de liedjes van Ebba gingen me ook goed af.

Dat was het rare van mij. Als ik een lied hoorde, zag ik in gedachten al de noten en akkoorden. Ergens was het me dan meteen duidelijk hoe het gespeeld moest worden.

Niet één van mijn broers had dat ‘mankement’.

Ik had het ook pas begrepen dat ik dat kon doen toen ik andere soorten muziek wilde leren spelen.

Mijn handen en vingers gleden als een razende over de snaren in een stevig tempo.

Misschien moest ik zelf eens een lied componeren.

Ik liet mijn vingers het werk doen, random, totdat ik opeens iets hoorde dat me raakte.

Dat was het begin.

Het werd een ballade, hoorde ik, misschien als ik het tempo iets verhoogde?

Ik kon me voorstellen hoe het zou klinken met drums erbij en hoe het keyboard bespeeld moest worden.

Abrupt stopte ik.

Er was een programma in de studio's waarbij ik alle instrumenten zelf kon bespelen en na elkaar kon opnemen. Dan kon ik het met de mengpanelen mixen. Ik grijnsde. Misschien moest ik dat ook eens proberen. Waarom ook niet? Ik moest van alles proberen om erachter te komen wat het was dat ik echt wilde. Ik keek op mijn mobiel en zag dat er al bijna twee uren voorbij waren gegaan. Dat deed muziek met me. Ik ruimde mijn gitaar weer op, mijn oude trouwe vriend. En ik verliet de tourbus.

Toen ik het hotel weer wilde binnengaan, hoorde ik iemand mijn naam roepen. Verrast keek ik om. Er stond een prachtige, jonge, blondine voor mijn neus die mij verwachtingsvol aankeek. 'Rider Marshall, weet je niet meer wie ik ben?' Het klonk beschuldigend. Het duurde even voordat het tot mijn hersenen doordrong. 'Brendy?' Ze knikte met een grote glimlach en zoende me opeens op beide wangen. Ze sloeg haar armen even om me heen en drukte zich tegen me aan, zodat ik haar volle borsten voelde. 'Wat leuk dat ik je hier zie,' zei ze. Ik probeerde haar te veranderen in diegene die van vroeger nog in mijn hoofd zat. Dat was moeilijk. Ze zag er zo anders uit, meer volwassen en doortastender. Ze keek even naar de tourbus waar ik vandaan was gekomen. 'Ben je on tour?' 'Nee, nou ja met de band Rebellie.' 'Dat is toch die nieuwe band? Speel je daarin?'

‘Nee, nee, ik ben hun manager.’

Ze keek even van mij naar het hotel.

‘Zullen we iets gaan drinken, dan kunnen we even bijpraten,’ zei ze.

‘Maar het is al laat,’ zei ik weinig overtuigend.

Ze lachte en ging me voor.

Zo had ik een mooi uitzicht op haar stevige billen, gehuld in een strakke jeans, en ik wist opeens weer hoe die billen vroeger hadden aangevoeld.

Ze was wel slanker dan ik me herinnerde. Maar ja, het was dan ook al jaren geleden dat zij en ik iets hadden gehad.

En dan nog heel kort. Drie maanden of zo?

Ze liep resoluut voor me uit naar de lobby, waar de ingang van de bar van het hotel was.

Ik volgde haar naar een tafeltje waaraan ze ging zitten.

‘Wat wil je drinken?’ vroeg ik haar.

‘Biertje.’

‘Biertje?’ Ik was verrast.

Ik haalde er twee bij de bar. Ze dronk vroeger niet, vond het zelfs vreselijk dat ik dat wel had gedaan.

Ik gaf haar het glas.

‘Je bent veranderd,’ stelde ik vast.

‘Jij ook.’

Ik glimlachte. ‘Ja dat klopt.’

‘Ik had nooit verwacht dat je nog eens bij de Marshalls zou weggaan,’ zei ze.

‘Wat doe je eigenlijk hier?’ vroeg ik haar en leidde haar weg van onze vroegere connectie.

‘Ik ben hier met mijn vader. Hij is hier voor zaken. Een nieuw theater heeft belichting en audio nodig.’

Haar blauwe ogen gleden even langs mijn gezicht en bleven hangen bij mijn mond.

‘Je ziet er goed uit met die baard en dat opgeschoren haar.’

‘Dank je.’

Ze glimlachte even.

‘Je hebt een vriendin, vrouw?’

‘Vriendin.’

‘Een man zoals jij zal natuurlijk nooit alleen zijn,’ stelde ze vast.

‘Die veronderstelling komt door het leven dat ik vroeger leidde?’ vroeg ik niet-begrijpend.

‘Nee, maar je bent een aantrekkelijke man. Ik denk niet dat je nog in het rond neukt, of wel?’

Haar woordenkeus verraste me. De Brendy die ik kende, kreeg vroeger al een rood hoofd als ik het woord gebruikte.

‘Nee, dat is niet meer wat ik doe.’

Ze glimlachte.

Zag ik teleurstelling in haar ogen?

‘En jij, Brendy? Vriend, verloofde, man?’

Ze schoot in de lach.

‘Ex man.’

‘Gescheiden?’

Ze knikte en nam een ferme slok van het bier.

‘Ja. Darrell bleek toch niet de man die ik dacht dat hij was.

Zijn charmante, vriendelijke voorkomen was een farce. Hij wilde aanzien in de showbusiness en dacht dat hij het via mij en mijn vader wel zou klaarspelen.’

‘Hij zit ook in het licht en de audio?’

‘Eigenlijk alleen in de audio. Hij verzorgde voor mijn vader het geluid tijdens shows. Zo heb ik hem ook leren kennen.’

‘En jij? Wat doe jij?’ vroeg ik en nam een slok.

Ze lachte. ‘Van alles wat, Rider. Geluid, licht. Dat kan ook niet anders met zo’n familie business.’

‘Dat is waar,’ beaamde ik.

Brendy haalde voor ons beide opnieuw een biertje. Ze was een goede gesprekspartner en we haalden oude anekdotes

uit de kast van de periode toen we met elkaar een relatie hadden.

Ze herinnerde zich nog dat ze Jason en Terry betrapt had toen deze zich te goed deden aan de fans.

'Ik was toen zo onervaren dat ik zelfs even gechoqueerd in de deuropening heb staan kijken,' verried ze mij.

Ik grinnikte.

'Dat zal inderdaad wel je sprookjeswereld hebben opgeblazen.'

'Sprookjeswereld?'

'Ja, je was toen erg naïef.'

'En maagd.'

'Maagd?'

'Kom op Rider, dat moet je toch geweten hebben.'

'Eerlijk gezegd, herinner ik het me niet.'

Ze glimlachte.

'Je neukte altijd hard en genadeloos, dus dat heb je dan misschien nooit begrepen?'

'Ik herinner me wel dat jij je een beetje terugtrok en afwerend was, maar ik dacht dat het kwam omdat je naïef was.'

'Echt?'

Ik knikte.

'Wie was hier nu naïef Rider?'

Ze had een punt.

'Sorry, dat het niet specialer voor je was om ontmaagd te worden,' zei ik.

Ze glimlachte.

'Dat kun je moeilijk terugdraaien, toch?' Ze boog zich voorover en ik kon zo haar stevige borsten zien.

Ik zag dat ze het opmerkte, maar ze bewoog zich niet terug.

'Ja,' antwoordde ik, terwijl ik mijn blik op haar décolleté gericht hield, herinneringen kwamen terug.

‘En dat hard en genadeloos was best lekker, dat heb ik nog wel eens gemist.’

Ze ging weer rechtop zitten, terwijl ik me afvroeg wat ze met die opmerkingen precies bedoelde.

Volgens Jason hadden vrouwen vaak een dubbele agenda, maar ook dat zei me niets.

De man van de bar zei dat de bar dichtging.

Ergens maar goed ook, want ik had al vier biertjes op. Het was lang geleden dat ik zoveel in een korte tijd had gedronken. Vroeger had het me niets gedaan, maar toen voelde ik al dat het invloed op me had.

‘Heb je een kamer in het hotel?’ vroeg ik.

Ze knikte.

En zo kwamen we samen in de lift terecht die we voor onszelf hadden. Opeens kwam ze dicht bij me staan. Ik kon haar lichaamswarmte voelen.

Haar hand gleed over mijn shirt.

‘Het zijn goede herinneringen die ik aan je heb.’

Ik pakte haar hand. ‘Mijn herinneringen werden minder goed toen je plotseling verdween.’

Ze zuchtte. ‘Mijn vader verbood me om je nog te zien toen hij erachter kwam dat we een relatie hadden.’

‘Maar je had toch afscheid kunnen nemen?’

‘Dan had hij de politie op je dak gestuurd Rider.’

‘Waarom?’ Ik begreep het niet.

‘Ik was zeventien en dus minderjarig.’

‘Wat?’ Het drong maar langzaam tot me door. ‘Je was zeventien? Ik dacht 21, tenminste, dat had je me gezegd.’

‘Ja ik had gelogen.’

Toen werd het me duidelijk.

‘Dat maakt je nu 22. Hoelang ben je dan getrouwd geweest?’

We kwamen aan op de etage waar haar kamer was.

Mijn nieuwsgierigheid dwong me met haar mee te lopen.

‘Twee jaar.’

‘Dan was je minderjarig toen je Darrell ontmoette.’

‘Slim was je altijd al.’

Ze keek me even aan en opende toen de deur van haar hotelkamer.

Daar schopte ze haar schoenen uit en plofte ze op de bank neer.

Ik aarzelde en ging toen naast haar zitten.

‘Darrell kwam al snel na jou. Ik was zwanger en toen ben ik maar met hem getrouwd.’

Verrast keek ik haar aan.

‘Zwanger?’

Ze knikte. ‘Ja, van jou.’

Het was alsof ik een klap in mijn gezicht kreeg.

‘Zwanger van mij?’

‘Kijk niet zo gechoqueerd. Je gebruikte soms geen condoom, weet je nog?’

De beelden van toen kwamen weer bij me terug. Het was alsof ik in een tijdmachine zat.

Ik herinnerde me haar zachtheid en onschuld. Het tegenovergestelde van wie ik toen was. Bovendien was ik onbezonnen en had ik weinig verantwoordelijkheidsgevoel wat vrouwen betrof. Het was dat Theobold ons altijd voorzag van een voorraad condooms en regelmatige check-ups bij een arts.

Zij had natuurlijk alleen gezien wat ze wilde en kon zien in die tijd. En dat was mij. Het leven eromheen was voor haar niet altijd zichtbaar geweest. Net zoals ik het hare niet had gezien.

Ze beaamde dat toen ik het haar vroeg.

‘Ja, ik had geen idee van je wilde nachten Rider. Ik dacht alleen dat Jason en Terry daarmee bezig waren. En toen je met mij vrijde voor de eerste keer, dacht ik nog even dat ik de tweede, hooguit de derde, was die je neukte.’

‘Het spijt me nogmaals dat ik niet in de gaten had dat je maagd was. Ik heb er nooit bij stilgestaan.’

‘Jij dacht natuurlijk dat iedereen er op los neukte net als jij altijd deed,’ zei ze lachend.

‘Misschien wel,’ gaf ik toe. ‘Maar hoe zit dat met die zwangerschap? Waar is je kind, mijn kind?’

Haar gezicht betrok.

‘Ik kreeg met drie maanden een miskraam.’

‘Jezus Brendy.’

‘Ja. Toen kwam ook de ware aard van Darell naar boven. Ik heb de nacht alleen doorgebracht in het ziekenhuis, toen ik een curettage moest ondergaan.’

‘Het spijt me dat ik er niet voor je was.’

‘Ja, mij ook. Heel erg.’

Het was even stil tussen ons. Ik was ergens blij dat er toch niet een kind van me rondliep zonder dat ik het wist.

Mijn beste vriend Valdemar had dat wel ervaren.

Maar ik vond het wel een vreselijk idee dat ik het niet geweten had van haar zwangerschap. Wat waarschijnlijk ook niets uitgemaakt had, moest ik eerlijk aan mezelf toegeven.

‘Ik ga naar mijn kamer. Mijn vriendin zal zich afvragen waar ik ben als ze wakker wordt,’ zei ik.

Ik wilde opstaan, maar opeens was daar de mond van Brendy. En voor een ogenblik beantwoordde ik haar kus. Haar hand gleed meteen naar mijn pik, die natuurlijk reageerde.

‘Ik wil je Rider. Net als toen, hard en genadeloos,’ zei ze hijgend.

Natuurlijk was daar een verleiding, een verbinding met vroeger en met wie ik ooit eens was.

Maar ik duwde haar bij me vandaan.

‘Verdomme Brendy, je weet dat ik een vriendin heb.’”